

ske er han nødvendig, men begejstret er jeg i alt Fald ikke derfor, og i alt Fald ønsker jeg at slaa fast, at det er rigtigt at nedstemme denne Kommission og saa for Fremtiden se at faa lidt færre Kommissioner end i de sidste Aar; jeg tror, der er kommet lidt for mange.

Marott: Den ærede sidste Taler sagde, at han vilde ikke gentage, hvad andre allerede havde sagt, men alligevel gentog han i en meget væsentlig Grad saaledes, at mine Bemærkninger til de andre ærede Talere derfor ogsaa ville indeholde en Imødegaaelse af hans Udtalelser. Det forekommer mig, at det har været ret skrøbelige Argumenter, som man har anvendt mod vort Forslag. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) talte i forblommede Udtryk om, at han nok kunde forstaa, hvorfor vi fra Socialdemokratiets Side havde fremsat dette Forslag. . . . Det ærede Medlem nikker saa lunt, han vil ikke sige rent ud, hvad han mener. Jeg forstaa ogsaa en halvkvædet Vise, men naar han skal være ganske ærlig, maa han dog vide, hvorfor vi have stillet dette Forslag. Det er ikke nogen øjeblikkelig Indskydelse som Følge af et Møde i Odense for nogen Tid siden, hvor det ærede Medlem og jeg, og for Resten ogsaa det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), traf sammen for at tale om denne Sag. Nej, det er en Sag, der i adskillige Aar har været sat paa Dagsordenen fra vor Side, fordi vi have ment, at vi ikke i Længden kunde skyde disse forurettede Menneskers Sag til Side. Derfor have vi ogsaa ført den frem i Finansudvalget og nu her i Ændringsforslags Form. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vide jo ogsaa, at Funktionærerne selv have anset en Kommission for en heldig og passende Udvej til at naa frem til bedre Vilkaar. Saa vidt jeg ved, have de ogsaa henvendt sig derom med et Andragende til den højtærede Trafikminister, maaske ikke til den nuværende, men til en tidligere, de have i deres Andragende netop krævet Nedsættelse af en Kommission. Vore Motiver i denne Sag ligge derfor ganske klart for. Hvis det ærede Medlem tillægger os andre Motiver, bliver det hans Sag.

Det ærede Medlem sagde, at Sagen vilde støde paa Modstand her paa Rigsdagen, og derfor kunde han ikke stemme for Ændringsforslaget. Ja, det ser jo ud til, at Forslaget ikke vil blive vedtaget her i Tinget, men jeg vil da sige til det ærede Medlem, at Modstanden ydes jo netop fra hans egen Side. Hvis han og det øvrige Højre vilde stemme for Forslaget, var det ikke usandsynligt, at det kunde vedtages her. I alt Fald vilde Stemmerne komme til at staa saa nogenlunde lige, men det er endog muligt, at Vægtskaalen kunde synke til Fordel for Privatbanernes Funktionærer. Men i Stedet for at stille sig paa det Standpunkt resolut at yde sin Bistand til Fremme af denne Sag gaar det ærede Medlem mod den og fastslaar paa Forhaand, at Sagen vil møde Modstand her paa Rigsdagen. Ja, det er ganske naturligt, naar det ærede Medlem ikke vil være med til at hjælpe den frem, men nægter sin Medvirken.

Det ærede Medlem vilde, at Rigsdagen skulde tilkendegive Regeringen sine Ønsker med Hensyn til nogle af de i Ændringsforslaget nævnte Spørgsmaal, men det ærede Medlem nævnte i den Forbindelse kun Retsplejen, og saa mente han, at det andet kunde komme senere ved en Forhandling mellem Ministeren og Driftslederne. Hvorfor skulle vi nu mæge det saaledes, at det først kan komme senere? Hvorfor kunne vi ikke lige saa gerne med det samme søge at faa denne Sags forskellige Sider frem til Forhandling i en Kommission? Det behøver jo ikke at være nogen stor Kommission, der behøvedes kun et mindre Udvalg, hvori man selvfølgelig vilde lade saavel Driftsledere som Funktionærer blive repræsenterede. Hvorfor ikke straks nedsætte denne Kommission og derigennem faa Klarhed over hele Spørgsmaalet? Hvorledes vi kunde indvirke paa de private Baner for at faa gennemført det, Kommissionen maatte indstille, har jeg tidligere gjort Rede for; man har fra Statsmagtens Side Midler nok i saa Henseende.

Den Tale, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) før holdt, opfattede jeg nærmest som det, man kalder en Sludder for en Sladder . . .